

virksomhed har en kapitalinteresse i et kredit- eller finansieringsinstitut.

En forudsætning for, at en virksomhed omfattes af bestemmelsen, er, at den drives i fællesskab med andre virksomheder. Der skal således foreligge en form for »joint venture«. Som et eksempel på virksomheder, der kan blive omfattet af bestemmelsen, kan nævnes tilfælde, hvor en finansiel holdingvirksomhed ejer 25 pct. af en virksomhed, og tre andre virksomheder ejer hver 25 pct. af virksomheden. En passiv besiddelse af kapitalandele vil som udgangspunkt ikke være at sammenligne med at drive virksomhed. Der skal således foretages en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Momenter, der enkeltvis eller samlet kunne indcere, at kravet er opfyldt, kan f.eks. være, at kapitalinteressen er repræsenteret i bestyrelsen, at kapitalinteressen har ret til at udpege ledelsesrepræsentanter, at der er indgået formelle eller uformelle samarbejdsaftaler mellem kapitalejerne eller at der er indgået formelle eller uformelle overenskomster mellem kapitalejerne.

De andre virksomheder, som virksomheden drives i fællesskab med, kan være såvel andre finansielle virksomheder som ikke-finansielle virksomheder.

Pro rata-konsolidering skal foretages, selvom der er en anden virksomhed, der i sin egenskab af modervirksomhed foretager fuld konsolidering.

Efter *stk. 2*, foretages der fuld konsolidering, såfremt en finansiel holdingvirksomhed, et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab, uanset at selskabets aktiebesiddelse er begrænset, må anses for at være ansvarlig for hele virksomheden, herunder særligt virksomhedens gældsforpligtelser.

Til § 176

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen gennemføres herudover inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Efter *stk. 1* skal forsikringsselskaber og disses dattervirksomheder og virksomheder, der midlertidigt drives af finansielle virksomheder, ikke medtages ved konsolideringen. Finanstilsynet kan dog beslutte, at bestemmelserne finder anvendelse. Midlertidigt ejerskab skal forstås i overensstemmelse med bemærkningerne til § 25.

Bestemmelsen vil f.eks. medføre, at ejendomsselskaber, som er dattervirksomheder af forsikringsselskaber, ikke skal medtages ved konsolideringen. Baggrunden for forslaget er et ønske om at skabe lighed

mellem de forsikringsselskaber, der har deres ejendomsinvesteringer i eget regi, og dem der har udskilt aktiviteter i ejendomsselskaber.

Bestemmelsen i *stk. 1, 2. pkt.*, er særligt tænkt anvendt, når en finansiel virksomhed har besiddet virksomheden i en længere periode, og der derfor kan være tvivl om besiddelsens midlertidige karakter. I sådanne tilfælde er det naturligt, at der f.eks. foretages kapitaldækning af virksomhedens aktiver. Desuden kan bestemmelsen anvendes i tilfælde, hvor dattervirksomhedens størrelse er betydelig i forhold til den finansielle virksomhed henholdsvis den finansielle holdingvirksomhed. Bestemmelsen kan også anvendes, når en finansiel koncern med henblik på at reducere eller for at undgå at være omfattet af kravene i §§ 169 og 170 placerer væsentlige aktiviteter i forsikringsselskaber i koncernen, eller hvis det er nødvendigt for at få et korrekt indtryk af koncernens finansielle situation.

Efter *stk. 2* skal forsikringsselskabers dattervirksomheder, som er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, medtages i konsolideringen, såfremt modervirksomheden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en fondsmægler-, investeringsforvaltning-, pengeinstitut- eller realkreditholdingvirksomhed.

Bestemmelsen omfatter ikke fondsmæglerselskaber, da fondsmæglerselskaber kun kan have datterselskaber, som også er fondsmæglerselskaber. Bestemmelsen omfatter ligeledes ikke investeringsforvaltningsselskaber, da investeringsforvaltningsselskaber kun kan have datterselskaber, som også er investeringsforvaltningsselskaber.

Til § 177

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Efter *stk. 1* kan Finanstilsynet undtage fra kravene i §§ 169-173. Finanstilsynets mulighed for at dispensere er begrænset af de regler, der er fastsat i kapitel 3 i kreditinstitutdirektivet.

Efter *stk. 2* kan koncerner, hvor modervirksomheden ikke er et realkreditinstitut eller en realkreditholdingvirksomhed, medregne seriereservefonde til basiskapitalen efter Finanstilsynets tilladelse. Bestemmelsen foreslås indført for at sikre, at der ikke sker urimelig forskelsbehandling af koncerner, hvor modervirksomheden til et realkreditinstitut ikke selv er et realkreditinstitut eller en realkreditholdingvirksomhed. Tilladelse vil kun blive givet, hvis det dokumenteres, at anvendelse af de almindelige regler vil have en målelig negativ effekt for den konkrete koncern.